

Співець поліського краю

У творчому доробку знаного в Україні нашого земляка письменника Бориса Боровця шістнадцять книг поезії, прози та літературної публіцистики. Його твори друкувалися в антології «Літературна Рівненщина», літературно-мистецькому журналі СПУ «Дзвін», літературно-краєзнавчому часописі «Погорина», альманасі «З берегів Случа», у літературних газетах України.

За художність, реалістичність та актуальність творчість Бориса Тимофійовича було заслужено відзначено на багатьох рівнях. Так, у 2014 році письменник став лауреатом обласної літературної премії ім. Світочів, а торік за роман «Омана» йому присудили міжнародну літературно-мистецьку премію ім. Пантелеймона Куліша. Твори нашого талановитого земляка неодноразово ставали переможцями щорічного обласного конкурсу «Краща книга Рівненщини».

Тому, зрозуміло, з якою цікавістю прийшов гурт учениць Березнівського ВПУ разом бібліотекаркою Галиною Гриценко до читальної зали центральної міської бібліотеки на творчу зустріч з цим визнаним майстром поетичного і прозового жанрів, справжнім співцем нашого поліського краю.

Тут їх гостинно зустріла бібліотекарка Галина Діхтяр, яка гарно підготувала цей захід і вміло його провела. Найперше, вона представила присутнім Бориса Боровця і дохідливо, у художній формі розповіла про творчий шлях героя цієї зустрічі, коротко проаналізувала його прозові та поетичні книги. Ведуча справедливо зазначила, що Борис Тимофійович у своїй поезії з синівською любов'ю оспівує красу і велич рідної України, близького серцю отчого поліського краю, а у прозових творах майстерно та переконливо відтворює славу і драматичну історію рідного краю, розповідає про складні долі своїх земляків-поліщуків.

Відповідаючи на запитання учасників зустрічі, письменник розповів, як він працював над створенням романів «Заглада» та «Омана», повісті «Фанат, або хроніка одного життя». У них він прагнув якнайправдивіше відтворити події тридцятих, сорокових і подальших років минулого століття, непрості, нерідко трагічні долі своїх земляків, епізоди тогочасного життя.

А у творі «Михайло Яцковський у документах і матеріалах» його автор на конкретному матеріалі розповів про літературну творчість і громадську діяльність колишнього поміщика М. Яцковського, ім'ям якого названо його рідне село.

З увагою слухали присутні спогади Бориса Боровця про його дитинство, шкільні та студентські роки, перші літературні спроби, непросту дорогу до письменницької зрілості. Під час розповіді він продекламував улюблений власний вірш про далекі і незабутні дитячі роки, своїх батьків та рідне село.

Гарно, з почуттям, декламували поетичні твори Боровця вихованки вищого професійного училища та ведуча зустрічі.

Відповідаючи на запитання учасників зустрічі, письменник розповів, як він працював над створенням романів «Загиблий» та «Омана», повісті «Фанат, або хроніка одного життя». У них він прагнув якнайправдивіше відтворити події тридцятих, сорокових і подальших років минулого століття, непрості, нерідко трагічні долі своїх земляків, епізоди тогочасного життя.

А у творі «Михайло Яцковський у документах і матеріалах» його автор на конкретному матеріалі розповів про літературну творчість і громадську діяльність колишнього поміщика М. Яцковського, ім'ям якого названо його рідне село.

З увагою слухали присутні спогади Бориса Боровця про його дитинство, шкільні та студентські роки, перші літературні спроби, непросту дорогу до письменницької зрілості. Під час розповіді він продекламував улюблений власний вірш про далекі і незабутні дитячі роки, своїх батьків та рідне село.

Гарно, з почуттям, декламували поетичні твори Боровця вихованки вищого професійного училища та ведуча зустрічі.

Саме тоді шанувальники письменника запитали у нього, чи й нині він пише поезію?
- Я вже досягнув у ній те, що міг і що хотів. А повторюватися у творчості не хочеться. Тому зараз в основному пишу прозу. Правда, створив кілька віршів на актуальну воєнну тематику, які були вміщені на сторінці «Надслучанського вісника» та на Інтернет-ресурсі.

Борис Боровець розповів про те, над чим нині працює у своїй творчій майстерні. Він повідомив присутнім, що завершує роботу над новим романом, у якому, як і у кількох попередніх книгах, прагне відтворити життя нашого поліського краю у 40-50-их роках минулого століття.

Завершуючи цю цікаву літературну зустріч, Галина Діхтяр від імені присутніх подякувала письменникові Борису Боровцю за його щирі і відверті розмови про творчість та побажала йому міцного здоров'я, нових успіхів на благословенній літературній ниві. А він подарував бібліотеці Березнівського ВПУ свої книги з автографами.

Учасники зібрання з приємністю зробили спільне фото на згадку про цю пам'ятну для них подію.

Павло

Рачок.

